

РЕШЕНИЕ

№ 3313

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2748** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите (КЗП) срещу Решение от 25.02.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 122-ри състав, постановено по НАХД № 15842/2019г., с което е отменено НП № К-49261/24.06.2019г., издадено директора на Регионалната дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 300 (триста) лева за нарушение по чл.103б вр. чл. 228 ЗЗП.

В касационната жалба са въведени оплаквания за неправилност на решението поради допуснати неточности в мотивната му част. Касаторът поддържа, че от събраните в производството доказателства безспорно е установено, че търговецът не е спазил изискванията на чл.103б, ал.1 ЗЗП, поради което административнонаказващият орган правилно е приел за установено административното нарушение, констатирано в с АУАН и е издал НП, с което на дружеството е наложена минималната предвидена в закона имуществена санкция. Касаторът акцентира върху неизпълненото задължение на дружеството да обяви актуалния си адрес, което е причината АУАН да не е връчен от актосъставителя, а чрез органите на МВР. С тази аргументация моли обжалваното

решение да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което да потвърди НП № К-004926/24.06.2019 г. като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. Депозирано е писмено становище по съществуващото на спора, в което е обективизирана претенция за разноси.

Ответникът - [фирма], редовно и своевременно призован, не изпраща представител в проведеното публично съдебно заседание и не е депозирал писмен отговор по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на оспорения съдебен акт.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл.208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество по изложените касационни основания и в обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК, касационният състав намира жалбата за неоснователна:

По делото е безспорно установено, както от писмените материали по преписката, така и от свидетелските показания на актосъставителката Ш., която недвусмислено е заявила, че не е потърсила контакт с представител на дружеството във връзка с осигуряване на негово присъствие при съставяне на акта, че не са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Нормата е императивна и определя, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В ал. 2 изрично са посочени случаите, в които по изключение актът може да бъде съставен в отсъствие на нарушителя с оглед невъзможността то да бъде осигурено, а именно, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта. Видно е, че посочените изключения касаят случаи, в които или е обективно невъзможно нарушителят да бъде уведомен за съставянето на акта, или не присъства по собствена вина, макар да е уведомен надлежно.

Чрез повдигане на административнонаказателното обвинение със съставяне на АУАН се поставя началото на административнонаказателното производство, поради което с оглед гарантиране правото на защита на нарушителя законодателят е предвидил неговото присъствие при съставяне на акта, заедно с това на свидетелите при извършване или установяване на нарушението. Това е така, тъй като при повдигане на обвинението нарушителят може да представя доказателства и да се възползва от възможността да направи възражения, в резултат на което е възможно да се стигне до отпадане на неговата отговорност или до извод за липсата на нарушение. Именно с оглед гарантиране правата на нарушителя, както и предвид необходимостта от преценка относно съставомерността на извършеното деяние и конкретната му правна квалификация, включително по отношение наличието или липсата на вина при извършването му, законодателят е въвел императивното изискване на разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Обстоятелството, че жалбоподателят се е запознал със съдържанието на АУАН и същият му е бил връчен, не санира допуснатото нарушение при образуване на административнонаказателното производство, тъй като нарушителят вече е бил лишен от правото си да се защити в цяла една фаза от производството. Ето защо съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице предпоставките на чл.40, ал.2 от ЗАНН, представлява съществено процесуално

нарушение и като такова винаги е основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

По изложените съображения съдът намира обжалваното решение за правилно, по отношение на което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.02.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 122-ри състав, постановено по НАХД № 15842/2019г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: